

RESOLUCIÓ DE LA SINDICATURA DE GREUGES

QUEIXA RELATIVA AL DRET AL TREBALL (RÈGIM FUNCIONARIAL)

ANTECEDENTS

Descripció dels fets objecte de la queixa

En data 12 de desembre de 2024, la persona interessada va presentar una queixa en aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- El 2 de setembre de 2023, a través d'instància, havia sol·licitat un annex 1 que certifiqués els serveis prestats a l'Ajuntament de Barcelona des del dia 1 de novembre de 1985 i fins a l'1 de novembre de 1988. En aquell període va estar contractat pel consistori al servei de neteja.
- Havien passat més de tres mesos i encara no disposava del document que acredités la seva relació laboral, tal com es reflectia en el seu informe de vida laboral.
- Havia trucat diverses vegades per interessar-se per l'estat de tramitació de la seva petició, i li havien comunicat verbalment que no trobaven l'arxiu.
- Estava treballant en un consell comarcal, i necessitava disposar del document per justificar el dret a percebre un trienni.

Actuacions fetes

Després d'examinar el contingut de la queixa i la documentació aportada per la persona interessada, la Sindicatura la va admetre a tràmit i va iniciar la instrucció de l'expedient.

Es va considerar convenient dirigir-se a la **Gerència de Persones, Organització i Administració Electrònica** per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada. El dia 20 de desembre de 2024, es va sol·licitar a aquest òrgan municipal la informació necessària per a l'estudi de la queixa.

Rebuda la informació municipal es van estudiar els fets i la legislació aplicable, amb la finalitat de valorar si s'havien aplicat els **principis de bona administració** per a la salvaguarda dels drets fonamentals a la ciutat.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 4 d'abril de 2025, aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. En l'escrit s'adjunta còpia de la resposta que es va donar a la petició de l'interessat.

CONSIDERACIONS

1. L'emissió del certificat de serveis prestats

El motiu de la queixa de l'interessat és el silenci municipal davant la seva petició d'obtenir un certificat de serveis prestats al consistori.

El certificat de serveis prestats a l'Administració té com a objectiu que es reconeixin, a la persona sol·licitant, els serveis prestats en una administració en concret, fent constar la durada, les condicions i la naturalesa de la relació laboral.

Segons indica l'article 1.2 de la Llei 70/1978, de 26 de desembre, de reconeixement de serveis previs a l'Administració pública:

Es consideren serveis efectius els que s'han prestat indistintament a les esferes de l'Administració pública indicades al paràgraf anterior (s'hi inclou l'Administració local), tant en qualitat de funcionari d'ocupació (eventual o interí) com **els que s'han prestat en règim de contractació administrativa o laboral, tant si s'han formalitzat documentalment els contractes esmentats com si no s'han formalitzat.**

Això no obstant, convé recordar l'excepció que, a l'efecte del còmput de serveis prestats en règim de contractació administrativa o laboral, estableix l'article 1.2 del Reial decret 1461/1982, de 25 de juny, pel qual es dicten normes d'aplicació de la Llei 70/1978:

Tampoc **no són computables** els serveis prestats en règim de contractació administrativa o laboral quan, en trencar-se el vincle jurídic amb l'Administració i **rebre la indemnització corresponent, la persona interessada ha renunciat a qualsevol altre dret que pugui derivar-se d'aquests serveis.**

2. La tramitació de la petició en el cas concret

Consta que el dia 2 de setembre de 2024, l'interessat va demanar formalment el certificat de serveis prestats durant el període de l'1 de novembre de 1985 a l'1 de novembre de 1988, manifestant que havia estat contractat pel consistori per prestar serveis de neteja al districte de Gràcia. En la seva petició adjuntava l'informe de vida laboral.

El promotor de la queixa a la Sindicatura relatava que l'Ajuntament el va contractar en règim laboral per prestar serveis al Negociat de Neteja, amb la funció de dur a terme el manteniment de mobiliari urbà i la neteja del districte de Gràcia. Aquesta tasca la feia juntament amb altres treballadors municipals. La seva relació laboral va cessar arran de la petició d'excedència voluntària que va cursar el treballador. Després que marxés, el servei va passar a dependre de l'Institut Municipal de Parcs i Jardins.

L'Ajuntament de Barcelona va respondre formalment la seva petició el mes de març del 2025, després de la intervenció d'aquesta Sindicatura.

Segons consta a l'escrit de resposta a l'interessat, el mes de desembre del 2024 se'l va contactar per informar-lo que les seves dades no constaven al sistema de gestió de personal, i se li va demanar si disposava d'alguna altra documentació que acredités l'existència d'aquella relació laboral. Davant la manca de presentació de documentació per part de l'interessat, l'Ajuntament ha explorat altres vies de recerca amb resultat negatiu, com ara una cerca a l'arxiu administratiu definitiu de la corporació.

Per aquest motiu, se li va comunicar la impossibilitat d'emetre el certificat de serveis prestats, atès que no disposaven de la informació que hauria de fer constar, com ara la categoria professional, el grup de titulació o la dedicació.

3. La validesa jurídica de l'informe de vida laboral

L'informe de vida laboral és un document que recull la informació sobre tots els períodes de cotització a la Seguretat Social d'un treballador, i, per tant, té un valor probatori en acreditar l'existència de relacions laborals.

Segons l'informe de vida laboral que va presentar l'interessat, l'Ajuntament de Barcelona va cotitzar per ell des de l'1 de novembre de 1985 fins a l'1 de novembre de 1988, en el grup de cotització 10, corresponent al grup professional de peó. Cal destacar que els conceptes de grup de cotització i grup professional són similars i es relacionen amb les tasques o les responsabilitats que ha de desenvolupar el treballador.

Pel que fa a la validesa jurídica d'aquest informe, cal assenyalar que recull actes jurídics enregistrats a la Seguretat Social, reflectint les altes i baixes gestionades per l'ocupador per complir amb les seves obligacions legals. En aquest sentit, la jurisprudència del Tribunal Suprem, d'acord amb l'article 17 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, ha establert que els informes de vida laboral no constitueixen actes administratius amb capacitat per crear drets i obligacions, sinó que tenen un caràcter informatiu, tal com es disposa a l'article 14 de la Llei general de la Seguretat Social (STS 2014/2023).

Aquest document només reflecteix la informació continguda als fitxers de la Tresoreria General de la Seguretat Social. Tanmateix, els tribunals han reconegut l'informe de vida laboral com un mitjà probatori vàlid en processos judicials sobre relacions laborals, especialment quan altres documents o proves directes no estan disponibles. Així ho va establir el Tribunal Suprem en les sentències 1802/2021 i 1806/2021 (número de recurs 1245/2020), en què va admetre l'informe de vida laboral com a prova quan existia dificultat per acreditar una relació laboral.

L'existència de cotitzacions a la Seguretat Social demostra la pertinença a una relació laboral, ja que, segons l'article 18.2 de la Llei general de la Seguretat Social, l'obligació de cotitzar neix des de l'inici de l'activitat corresponent. Així, tot i que l'informe de vida laboral no sigui una prova absoluta, constitueix una prova vàlida per acreditar l'existència d'una relació laboral, ja que reflecteix les cotitzacions fetes i actua com a prova indirecta d'un contracte de treball, fins i tot en absència d'altres documents específics, com contractes laborals o nòmines.

Aquesta prova és especialment rellevant, ja que les cotitzacions a la Seguretat Social constitueixen una de les poques proves objectives que poden corroborar l'existència d'una activitat laboral real. A més, d'acord amb el principi de seguretat jurídica i bona fe administrativa, l'Administració ha de reconèixer que, en determinats períodes històrics, les capacitats tècniques i organitzatives per conservar documents podrien haver estat limitades. Això és un fet comú en moltes institucions, especialment abans de la digitalització i el desenvolupament d'infraestructures tècniques adequades.

Per tant, és fonamental que l'Administració actuï amb bona fe per garantir els drets de les persones que sol·liciten l'acreditació de les seves relacions laborals, tenint en compte que, en el moment en què es van generar les cotitzacions, les capacitats tècniques de l'Administració podrien no haver estat òptimes.

En conclusió, aquesta institució considera que, en absència d'altres documents, l'informe de vida laboral és suficient per acreditar l'existència d'una relació laboral, basant-se en el principi que la relació laboral sempre existeix quan hi ha cotitzacions a la Seguretat Social, independentment de si es conserven altres documents acreditatius.

DECISIÓ

D'acord amb el que disposen l'article 143 de la Carta municipal de Barcelona i el reglament que regula la Sindicatura de Greuges de Barcelona, aquesta institució té com a missió valorar si s'ha produït un greuge. Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació de la Gerència de Persones no ha estat adequada per donar resposta a la sol·licitud que ha fet la persona interessada per obtenir el certificat de serveis prestats.**

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura emet la decisió següent:

- **Recomanar a la Gerència de Persones, Organització i Administració Electrònica** que valori la possibilitat de reconèixer l'existència de la relació laboral a partir de l'informe de vida laboral, com a prova oficial emesa per la Tresoreria General de la Seguretat Social, on consta el temps cotitzat i el grup de cotització de la persona interessada.

Aquesta resolució es comunicarà a l'òrgan municipal competent, se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari i s'informarà la persona interessada del seu contingut.